

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ref. 43 PŽ-9/2017-2

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

31-01-2017

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Tomljenović, predsjednika vijeća, Marine Veljak, suca izvjestitelja i Kristine Saganić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom TLM TVORNICA LAKIH METALA d.d. – stečaju, OIB 71112635487, Šibenik, Ulica Narodnog preporoda 12, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika MILOŠA ĐURICE, OIB 65813187930, iz Šibenika, Trtarska 124, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Žarko Čogelja i Dragica Čogelja iz Šibenika, protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-411/16-27 od 14. rujna 2016., ispravljenog rješenjem Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-411/16-39 od 6. prosinca 2016., u sjednici vijeća održanoj 10. siječnja 2017.

riješio je

Odbija se žalba vjerovnika MILOŠA ĐURICE kao neosnovana i rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-411/16-27 od 14. rujna 2016., ispravljeno rješenjem Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-411/16-39 od 6. prosinca 2016., u točki I.2., III.1. i u točki V. izreke se potvrđuje.

Obrazloženje

Predmetnim prvostupanjskim rješenjem, u dijelu koji se odnosi na prijavljenu tražbinu žalitelja Miloša Đurice u iznosu od 725.925,00 kn, u točki I.2. izreke utvrdio je tražbinu Miloša Đurice u priznatom iznosu od 125.925,00 kn kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda, a u točki III.1. izreke utvrđeno je da je stečajni upravitelj prijavljenu tražbinu u iznosu od 700.000,00 kn osporio. U točki V. izreke stečajni vjerovnik Miloš Đurica upućen je u roku od osam dana od pravomoćnosti tog rješenja pokrenuti parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osnovanosti svoje osporene tražbine. Odluka se temelji na odredbi članka 265. i članka 266. stavak 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ).

Miloš Đurica pobija ovo rješenje zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnom navodi da je, s obzirom na to da je uz prijavu potraživanja obavijestio stečajnog upravitelja i o

tome da je u ovršnom postupku ovrhom na nekretninama u vlasništvu stečajnog dužnika na kojima je u zemljišnim knjigama određena i provedena zabilježba ovrhe, prije otvaranja stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom postigao pravomoćno ovršno rješenje i mogućnost naplate dijela prijavljenog potraživanja u iznosu od 125.925,00 kn, koje mu je stečajni upravitelj priznao, trebala biti utvrđena i lista razlučnih vjerovnika u kojoj je trebalo biti priznato i utvrđeno njegovo razlučno pravo. Žalitelj zbog toga smatra da je njegovo prijavljeno razlučno pravo pogrešno razvrstano u prvi viši isplatni red priznatih potraživanja te da mu je na taj način uskraćena mogućnost odvojenog namirenja te tražbine. U vezi osporenog dijela tražbine u iznosu od 600.000,00 kn navodi da očekuje da će Vrhovni sud Republike Hrvatske prihvatiti njegovu reviziju ukazujući da je u pobijanom rješenju sud propustio osigurati sredstva za isplatu tog potraživanja. Iz navedenih razloga žalitelj predlaže ovom sudu prihvatiti žalbu i pobijano rješenje preinaciti te njegovu razlučnu tražbinu utvrditi na listi potraživanja razlučnih vjerovnika i priznati mu pravo na odvojeno namirenje, a ne utvrditi je kao potraživanje prvog višeg isplatnog reda, a u odnosu na osporenu tražbinu, osigurati mu sredstva za isplatu tog potraživanja iz stečajne mase. Podredno, opreza radi, predlaže ukidanje pobijanog rješenja i njegovo vraćanje na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu koji se odnosi na žalitelja Miloša Đuricu ispitano je sukladno odredbi članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s odredbom članka 381. ZPP-a i članka 10. SZ-a.

Predmetno rješenje u pobijanom dijelu nije zahvaćeno bitnim povredama odredaba postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a žalitelj u žalbi ne ukazuje koje su druge bitne povrede postupka učinjene.

Prema odredbi članka 137. SZ-a stečajni vjerovnici su osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imaju koju imovinsko pravnu tražbinu prema njemu, a prema svojim tražbinama se razvrstavaju u isplatne redove.

Na ispitnom ročištu prijavljene se tražbine ispituju prema svojim iznosima i redu (članak 260. stavak 1. SZ-a). Stečajni upravitelj dužan je određeno se očitovati priznaje li ili osporava svaku prijavljenu tražbinu (članak 260. stavak 2. SZ-a).

Odredbom članka 264. SZ-a propisano je da sud sastavlja tablicu ispitanih tražbina u kojoj za svaku prijavljenu tražbinu unosi u kojoj je mjeri tražbina utvrđena prema svom iznosu i svom redu odnosno tko je tražbinu osporio. Na temelju tablice ispitanih tražbina sud donosi rješenje u kojem iznosu i kojem isplatnom redu su utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine. Tim rješenjem sud odlučuje i o upućivanju na parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbine.

Iz spisa proizlazi da je žalitelj u ovom stečajnom postupku stečajnom upravitelju prijavio tražbinu u iznosu od 725.925,00 kn, da ju je stečajni upravitelj ispitao i dio tražbine u iznosu od 125.925,00 kn priznao kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda, a tražbinu u iznosu od 600.000,00 kn je osporio iz razloga navedenih u obrazloženju predmetnog rješenja,

konkretno, jer je u tijeku sudski spor, što je sve prvostupanjski sud sukladno odredbi članka 265. stavak 1. SZ-a utvrdio pobijanim rješenjem.

Odredbom članka 258. stavak 2. SZ-a određeno je da su razlučni vjerovnici dužni obavijestiti stečajnog upravitelja o svom razlučnom pravu, pravnoj osnovi razlučnog prava i dijelu imovine stečajnog dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo, a ako prijavljuju tražbinu i kao stečajni vjerovnici, u prijavi su dužni naznačiti dio imovine stečajnog dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo i iznos do kojeg njihova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom. Stečajni upravitelj dužan je na propisanom obrascu sastaviti tablicu razlučnih prava (članak 259. SZ-a).

Međutim, žalitelj neosnovano smatra da je sud propustio utvrditi listu razlučnih vjerovnika u kojoj je trebalo biti priznato i utvrđeno njegovo razlučno pravo i da je njegovo prijavljeno razlučno pravo pogrešno razvrstano u prvi viši isplatni red priznatih potraživanja te da mu je na taj način uskraćena mogućnost odvojenog namirenja te tražbine, jer se na ispitnom ročištima prijavljene tražbine ispituju prema svojim iznosima i redu, pri čemu, prema izričitoj odredbi članka 260. stavak 4. SZ-a, izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja.

Prema odredbi članka 138. stavak 1. SZ-a u tražbine prvog višeg isplatnog reda ulaze tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nastale do dana otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa u ukupnom bruto iznosu, otpremnine do iznosa propisanog zakonom odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti.

Budući da je žalitelj prijavio svoje potraživanje koje predstavlja naknadu štete zbog pretrpljene ozljede na radu, nema nikakve dvojbe da je on stečajni vjerovnik te da njegova tražbina spada u prvi viši isplatni red. Iz spisa je vidljivo da je stečajni upravitelj prijavljenu tražbinu djelomično priznao, a djelomično osporio, pa je prvostupanjski sud pravilno, sukladno odredbi članka 265. stavak 1. SZ-a pobijanim rješenjem utvrdio u kojoj je mjeri tražbina utvrđena, a u kojoj mjeri je osporena.

U odnosu na žalbeni navod da je prvostupanjski sud u pobijanom rješenju propustio osigurati sredstva za isplatu dijela njegove tražbine koja mu je osporena radi čega je upućen nastaviti parnicu, napominje se prije svega da je žaliteljeva primjedba preuranjena, jer namirenje stečajnih vjerovnika može započeti tek nakon općeg ispitnog ročišta (članak 273. stavak 1. SZ-a). Diobe obavlja stečajni upravitelj (članak 273. stavak 3. SZ-a), s tim da prije diobe sastavlja popis tražbina koje se uzimaju u obzir pri diobi koji se objavljuje na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova (članak 274. SZ-a). Žalitelju se ukazuje da, prema odredbi članka 275. SZ-a, stečajni vjerovnik koji je upućen na parnicu radi utvrđivanja svoje osporene tražbine, mora u roku od 15 dana od objave popisa tražbina iz članka 274. SZ-a podnijeti dokaz stečajnom upravitelju da je podnio tužbu radi utvrđivanja te tražbine, odnosno da je preuzeo prije pokrenutu parnicu, u kojem slučaju će se iznos koji bi vjerovnik dobio da njegova tražbina nije osporena izdvojiti sve dok parnica pravomoćno ne završi, a ako ne podnese takav dokaz, njegova se tražbina pri djelomičnoj diobi neće uzeti u obzir.

Slijedom iznijetog, budući da iz Stečajnog zakona jasno proizlazi da se ispituju prijavljene tražbine, a ne razlučna prava, i da stečajni sudac donosi rješenje o utvrđenim,

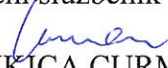
odnosno osporenim tražbinama, a ne o razlučnom pravu, dok se o razlučnim pravima sastavlja posebna tablica, za odlučivanje o zakonitosti i pravilnosti pobijanog rješenja žalbeni navodi koji se odnose na žaliteljevo razlučno pravo nisu relevantni, a kako je prvostupanjski sud pobijanim rješenjem pravilno odlučio u kojem iznosu i u kojem isplatnom redu je utvrđena odnosno osporena žaliteljeva tražbina te žalitelja kao stečajnog vjerovnika pravilno uputio u parnicu, valjalo je žalbu odbiti kao neosnovanu i prvostupanjsko rješenje primjenom odredbe članka 380. točka 2. SZ-a potvrditi, kako je riješeno u izreci.

U Zagrebu 10. siječnja 2017.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
LIDIJA TOMLJENović, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN